

handling. Det er fint at have en eller anden sikring, sådan at man også kan satse, uden at det nødvendigvis koster én livet, hvis man satsede forkert.

Jeg vil støtte det, som hr. Brian Mikkelsen sagde – jeg tror også, fru Ester Larsen havde ord om det – om, at alle teatrene jo skal være innovative og dristige osv., ellers giver det jo ikke rigtig mening, at vi hælder statspenge i dem, men lad os kigge på det.

Så er det jo med stor tilfredshed, at jeg kan høre, at whatsoever – eller uanset hvad der sker, da vi jo helst skulle snakke dansk her – har vi sikret, at Rialto ikke går tabt.

Man kunne jo godt have lavet en øvelse, der hed: Lad os nu se, hvad Frederiksberg Kommune duer til. Jeg har et mangeårigt kendskab til Frederiksberg Kommune, og jeg synes, det er synd at udsætte små, svage institutioner for Frederiksberg Kommunes brutaliteter, for det er næsten sikkert, at i Frederiksberg Kommune hader de at betale skat, og derfor har de simpelt hen ingen penge. Og de har lige så store problemer som Københavns Kommune. Det rammer dem på mange leder og kanter. De slår dobbelt så mange cyklister ned i trafikken, som de gør i Københavns Kommune osv. Og jeg er næsten sikker på, at det ville være svært at få Rialto Teatret frelst igennem den mølle, der hedder, at Frederiksberg Kommune skulle bringe det til sikring.

Men lad mig nu bare nøjes med at være glad for, at vi har fået de tilsagn, vi har fået, og så vil jeg bede ministeren først og fremmest kigge på de svar, der er kommet fra de kunstneriske organisationer i høringsbunken, altså fra Teaterrådet, fra scenograferne, fra instruktørerne, fra Dansk Skuespillerforbund og fra de små teatre. For der er altså en række relevante kritikpunkter i forslaget, i hvert fald så vidt jeg kunne læse mig frem til det.

Og så vil jeg på den baggrund slutte med, hvad jeg vil anbefale min gruppe at gå videre med, men jeg vil jo så indtil videre sige tak til den socialdemokratiske ordfører, og jeg kan jo sådan set regne ud, at der er regeringsstøtte til, at vi finder en løsning, som i hvert fald sikrer, at der ikke er gode, duelige teatre, der går til i bare forordnings- og organisationsfornuft her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg bliver nødt til at kommentere fru Margrete Aukens indlæg her omkring Frederiksberg Kommunes kulturbudgetter.

Det forslag, som kulturministeren kom med, for ligesom at redde sig ud af det her lille problem, var selvfølgelig meget kreativt, men havde jo ikke noget forhold til virkelighedens verden. At foreslå, at det skulle være et lille storbyteater i en kommune, som i forvejen bruger 10 mio. kr. på teater, altså en af de kommuner i Danmark overhovedet, der relativt bruger mest pr. indbygger, virker ikke særlig realistisk.

Derfor synes jeg, at det er drønhamrende unfair – også i forhold til, at vi måske nu kan løse problemet, som vi har lagt op til – at prøve at fætte det af på Frederiksberg Kommune.

Det er en national forpligtelse, og derfor skal det selvfølgelig indgå i den løsning, man laver sammen med Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab. Det er ikke Frederiksbergs opgave at redde Rialto. De er med til det, for de er jo bidragydere til fællesskabet, men det er altså en kombineret statslig og fællesskabsforpligtelse. Det er ikke Frederiksbergs forpligtelse.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu skal vi jo ikke lave det til en kommunekrig. Jeg har fulgt Frederiksberg Kommune igennem 27-28 år i mit arbejde som præst, og jeg skal altså sige, at det godt kan være, der er nogle teatre, som får nogle penge, men ellers er det altså en sparekommune.

Og det er svært at forestille sig, hvis de på forhånd har låst sig ude i den anden situation, at de så pludselig skulle komme og sige, at de godt ville sætte penge af til Rialto. Hvis vi nu meddeler herinde, at vi sikrer det under alle omstændigheder, så kommer der jo slet ikke penge til det. Dermed er det jo sådan en øvelse, vi kan lave næsten for os selv.

Jeg vil godt fastholde min åbenhed, og jeg vil da gerne sige, at det ikke var for at fornærme hr. Brian Mikkelsens partifæller på Frederiksberg, som jo har siddet med magten dér og gør det fremdeles – det går jo helt af sig selv, bare man taler om Frederiksberg Kommune, kommer man til at sige nogle forholdsvis negative ting om deres brug af penge og især deres måde at få fat i dem på – men blot for at holde fast ved, at vi er i en proces, hvor tingene ser ud, som om de kan lykkes.